

Podatkowe fair play

1. Interpretacje i orzeczenia	2
1.1 <i>Podatek od towarów i usług</i>	2
1.1.1 Opłaty pobierane przez samorząd za przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności muszą zostać powiększone o podatek VAT – Wyrok TSUE z 25 lutego 2021 r., sygn. C-604/19	2
1.1.2 Przesłanki uznania transakcji z wykorzystaniem kart paliwowych za niepodlegającą odliczeniu VAT – Interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 lutego 2021 r., sygn. PT9.8101.3.2020	2
1.2 <i>Podatek dochodowy od osób fizycznych</i>	3
1.2.1 Zawarcie umowy deweloperskiej nie stanowi nabycia w rozumieniu przepisów o uldze mieszkaniowej - Interpretacja Dyrektora KIS z 18 lutego 2021 r., 0114-KDIP3-2.4011.526.2020.7.MS	3
1.2.2 Uczestnictwo w szkoleniach organizowanych przez samorząd zawodowy bez podatku z tytułu uzyskania nieodpłatnego świadczenia – Interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 lutego 2021 r., sygn. DD3.8201.2.2018	3
1.3 <i>Podatek dochodowy od osób prawnych</i>	4
1.3.1 Zmiany okresu trwania oraz wysokości rat umowy leasingu bez konsekwencji w podatku dochodowym - interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 lutego 2021 r., sygn. DD6.8202.4.2020	4
1.3.2 Zasady ustalania wysokości kosztów uzyskania przychodu przy zbyciu wierzytelności własnych w ramach umowy faktoringu - Interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 lutego 2021 r., sygn. DD5.8201.11.2020	4
2. Zmiany legislacyjne	5
2.1 Rozpoczęły się konsultacje do Slim VAT 2 - kolejnego projektu Ministerstwa Finansów dotyczącego uproszczenia przepisów ustawy o VAT.	5
2.2 Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej będzie organem właściwym do interpretacji przepisów dotyczących opłaty cukrowej i opłaty od małpek.	6

1. Interpretacje i orzeczenia

1.1

Podatek od towarów i usług

1.1.1

Oplaty pobierane przez samorząd za przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności muszą zostać powiększone o podatek VAT – Wyrok TSUE z 25 lutego 2021 r., sygn. C-604/19

Dnia 25 lutego 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej udzielił odpowiedzi na pytanie prejudycjalne Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu. Pytanie prejudycjalne zostało skierowane w związku ze sporem pomiędzy gminą Wrocław, a Dyrektorem Krajowej Informacji Skarbowej. Spór między organami dotyczył wydanej przez Dyrektora KIS interpretacji indywidualnej, w której organ stwierdził, że opłaty za przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności podlegają opodatkowaniu VAT. Zgodnie z przepisami ustawy z 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego (Dz.U. 2018 poz. 1716), z dniem 1 stycznia 2019 r. prawo użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe przekształciło się ex lege w prawo pełnej własności tych gruntów. Zgodnie z art. 7 tej ustawy, użytkownik wieczysty, który stał się właścicielem, jest zobowiązany do wniesienia na rzecz jednostki publicznej, która była właścicielem danego gruntu, opłaty z tytułu przekształcenia. Opłata ta jest wnoszona do dnia 31 marca każdego roku przez okres 20 lat, licząc od dnia przekształcenia prawa użytkowania wieczystego danej nieruchomości w prawo pełnej własności. Trybunał rozstrzygnął, że opłaty uiszczane na podstawie art 7 ustawy o przekształceniu, podlegają opodatkowaniu VAT. TSUE oparł się o art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy VAT, zgodnie z którym przez dostawę towarów rozumie się również przeniesienie prawa własności do towaru w zamian za odszkodowanie, z nakazu wydanego przez organ władzy publicznej lub w jego imieniu albo z mocy prawa. Trybunał stwierdził, że pojęcie odszkodowanie ma charakter autonomiczny, wynikający z przepisów prawa wspólnotowego i w związku z tym nie podlega interpretacjom prawa krajowego. W celu ustalenia, czy przesłanka dotycząca zapłaty odszkodowania jest spełniona, należy jedynie ustalić, czy rozpatrywane w postępowaniu głównym odszkodowanie jest bezpośrednio związane z przeniesieniem własności, a następnie, czy jego wypłata faktycznie nastąpiła. W efekcie TSUE wskazał, że przekształcenie prawa użytkowania wieczystego nieruchomości w prawo pełnej własności przewidziane w przepisach krajowych w zamian za uiszczenie opłaty stanowi dostawę towarów w rozumieniu tego przepisu.

1.1.2

Przesłanki uznania transakcji z wykorzystaniem kart paliwowych za niepodlegającą odliczeniu VAT – Interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 lutego 2021 r., sygn. PT9.8101.3.2020

Dnia 15 lutego 2021 r. Minister Finansów wydał interpretację ogólną przepisów prawa podatkowego dotyczącą sposobu kwalifikacji transakcji trójstronnych z użyciem kart paliwowych. Chodzi o popularny w obrocie gospodarczym schemat, w którym jeden z podmiotów (np. leasingodawca, spółka dominująca) udostępnia kontrahentowi (np. leasingobiorcy, spółce zależnej) karty paliwowe, których nie jest emitentem. Kontrahentten natomiast za pomocą ww. kart dokonuje zakupu towaru (paliwa) od dostawcy prowadzącego stację paliw. W związku z tym schematem, na gruncie VAT powstała wątpliwość dotycząca kwalifikacji podatkowej czynności mających miejsce na etapie wydawania kart kontrahentem. W istocie wątpliwość sprowadzała się do określenia czy udostępnienie kart paliwowych przez leasingodawcę na rzecz leasingobiorcy (oraz analogicznie przez spółkę dominującą swoim spółkom zależnym), umożliwiające temu drugiemu zaopatrzenie pojazdów w paliwo, powinno zostać uznane za usługę udzielenia kredytu zwolnioną z VAT, czy też za transakcję złożoną, której głównym celem jest dostawa towaru (paliwa). Kwalifikacja podatkowa tego etapu transakcji ma zatem fundamentalne znaczenie dla podmiotów pomiędzy którymi dochodzi do udostępnienia kart paliwowych. Uznanie tych czynności za świadczenie usług finansowych zwolnionych z podatku, skutkuje brakiem uprawnienia do odliczenia VAT naliczonego przez podmioty nabywające paliwo na stacjach paliw. W związku z powyższym, w celu zwiększenia pewności obrotu prawnego

Minister Finansów zdecydował się wydać interpretację ogólną przepisów prawa podatkowego. Minister Finansów wskazał w niej przesłanki uznania transakcji z wykorzystaniem kart paliwowych za usługę o charakterze finansowym. Zgodnie ze stanowiskiem zaprezentowanym w interpretacji ogólnej, działalność podmiotu pośredniczącego między dostawcą (stacją paliw), a odbiorcą towaru (paliwa), sprowadzająca się do udostępnienia kart paliwowych, powinna zostać zakwalifikowana jako świadczenie usług finansowych na rzecz nabywcy, jeżeli łącznie dana transakcja spełni 4 następujące przesłanki: 1) nabycie towaru przez odbiorcę (posiadacza karty) bezpośrednio od dostawców; 2) decydowanie wyłącznie przez odbiorcę w szczególności o sposobach nabycia towaru (wybór miejsca nabycia), ilości oraz jakości towaru, momencie zakupu i sposobie wykorzystania towaru; 3) ponoszenie przez odbiorcę (z wyłączeniem podmiotu pośredniczącego) całości kosztów związanych z nabyciem towaru; 4) ograniczenie się podmiotu pośredniczącego do udostępnienia odbiorcy instrumentu finansowego pozwalającego nabyć towar. nabywcy. Sformułowanie przez Ministerstwo powyższych przesłanek w sposób kumulatywny, oznacza że w przypadku gdy nawet jedna z przesłanek nie zostanie spełniona, transakcji takiej nie będzie można uznać za usługę finansową i w konsekwencji stanowić ona będzie klasyczną dostawę towarów uprawniającą do odliczenia VAT naliczonego.

1.2

Podatek dochodowy od osób fizycznych

1.2.1

Zawarcie umowy deweloperskiej nie stanowi nabycia w rozumieniu przepisów o uldze mieszkaniowej - Interpretacja Dyrektora KIS z 18 lutego 2021 r., 0114-KDIP3-2.4011.526.2020.7.MS

Zgodnie z interpretacją nieprawidłowe jest stanowisko wnioskodawczynie, zgodnie z którym sprzedaż odziedziczonej przez nią nieruchomości w 2017 r., a następnie zawarcie przez nią umowy deweloperskiej w 2019 r., mieści się w dyspozycji przepisu art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o PIT uprawniającego do skorzystania z ulgi mieszkaniowej. Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o PIT w brzmieniu obowiązującym w 2019 r. wolne od podatku dochodowego są dochody z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, o których mowa w art. 30e ustawy o PIT w wysokości, która odpowiada iloczynowi tego dochodu i udziału wydatków poniesionych na własne cele mieszkaniowe w przychodzie z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, jeżeli począwszy od dnia odpłatnego zbycia, nie później niż w okresie dwóch lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło odpłatne zbycie, przychód uzyskany ze zbycia tej nieruchomości lub tego prawa majątkowego został wydatkowany na własne cele mieszkaniowe. Zdaniem wnioskodawczynie zawarcie umowy przedwstępnej w okresie 2 lat od odpłatnego zbycia nieruchomości, powinno zostać uznane za wskazane w dyspozycji przepisu, wydatkowanie przychodu uzyskanego ze zbycia nieruchomości na własne cele mieszkaniowe. Dyrektor KIS był innego zdania. Stwierdził, że zawarcie umowy deweloperskiej, która nie skutkuje przeniesieniem prawa własności lokalu na nabywcę, nie uprawnia do skorzystania z ulgi mieszkaniowej. Organ uznał, że warunkiem koniecznym do skorzystania z przedmiotowej ulgi jest wymóg posiadania prawa własności do lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, a w związku z tym żeby skorzystać z prawa do ulgi mieszkaniowej, tytuł własności nieruchomości wnioskodawczynie powinna uzyskać w ustawowo określonym dwuletnim terminie, liczonym od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło odpłatne zbycie.

1.2.2

Uczestnictwo w szkoleniach organizowanych przez samorząd zawodowy bez podatku z tytułu uzyskania nieodpłatnego świadczenia – Interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 lutego 2021 r., sygn. DD3.8201.2.2018

Dnia 15 lutego 2021 r. Minister Finansów wydał interpretację ogólną przepisów prawa podatkowego dotyczącą skutków podatkowych związanych z uczestnictwem w organizowanych przez samorząd zawodowy szkoleniach podnoszących kwalifikacje zawodowe. Interpretacja dotyczyła zastosowania art. 11 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 1 ustawy o PIT. Zgodnie z tymi przepisami do przychodów podlegających opodatkowaniu zalicza się wartość nieodpłatnych świadczeń, jakie podatnik uzyskał w danym roku podatkowym. Dotychczas część urzędów skarbowych nakładała na uczestników szkoleń

organizowanych przez samorządy zawodowe obowiązek rozpoznania przychodu z tego tytułu. Interpretacja ogólna Ministra Finansów ujednoliciła sposób kwalifikowania uczestnictwa w samorządowych szkoleniach zawodowych dla celów podatkowych. Zgodnie ze stanowiskiem organu uczestnictwo w szkoleniach organizowanych przez samorząd nie stanowi nieodpłatnego świadczenia podlegającego opodatkowaniu PIT. Minister oparł się o ciążący na członkach samorządów ustawy obowiązek opłacania składek członkowskich oraz podnoszenia kwalifikacji. W ocenie Ministra Finansów uczestnictwa w szkoleniach zawodowych, z uwagi na istnienie pomiędzy stronami (samorządem oraz uczestnikiem szkolenia) elementu ekwiwalentności, nie należy uznawać za przychód z tytułu nieodpłatnego świadczenia. Jak podsumował Minister, analiza przepisów prowadzi do wniosku, że tak uregulowane na poziomie ustawowym wzajemne świadczenia zarówno członków samorządu zawodowego, jak i samego samorządu, wyłączają z katalogu nieodpłatnych świadczeń świadczenie w postaci możliwości uczestnictwa członków samorządu zawodowego w szkoleniach, które są finansowane przez ten samorząd. W konsekwencji Minister uznał, że uczestnictwo w szkoleniu organizowanym przez samorząd nie będzie rodziło dla uczestnika tego szkolenia skutku w postaci obowiązku rozpoznania przychodu z nieodpłatnych świadczeń, o którym mowa w art. 11 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 1 pkt 9 ustawy o PIT.

1.3

Podatek dochodowy od osób prawnych

1.3.1

Zmiany okresu trwania oraz wysokości rat umowy leasingu bez konsekwencji w podatku dochodowym - interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 lutego 2021 r., sygn.DD6.8202.4.2020

Dnia 15 lutego 2021 r. ukazała się interpretacja ogólna Ministra Finansów dotycząca skutków podatkowych jakie wiąże ze sobą modyfikacja umowy leasingu. Komentujący wskazują, że termin wydania interpretacji nie jest przypadkowy. Zagadnienie poruszone w interpretacji ogólnej związane jest bowiem z częstą w obecnych warunkach gospodarczych, potrzebą renegotjacji warunków umowy leasingu. W obliczu pandemii wielu przedsiębiorców doświadcza problemów finansowych, w związku z czym, duża część z nich zastanawia się nad zmianą warunków zawartych umów. Do takich zmian niechętnie podchodzą jednak leasingodawcy. Zgodnie z art. 17a pkt 2 ustawy o CIT (oraz art. 23a pkt 2 ustawy o PIT) w przypadku zmiany strony lub stron umowy leasingu podstawowy okres umowy uważa się za zachowany, jeżeli inne postanowienia umowy nie uległy zmianie. Dotychczas, mimo uchwały NSA z 23 maja 2016 r. (sygn. akt II FPS 1/16), zmiany w umowie leasingu takie jak np. wydłużenie okresu spłaty czy obniżenie rat umownych, oceniane były przez organy skarbowe jako zawarcie nowej umowy. Miało to takie konsekwencje, że fiskus badał następnie czy taka nowa umowa spełnia warunki uznania ją za umowę leasingu w sensie podatkowym. W sytuacji gdy nowa umowa nie spełniała tych warunków uznawana była przez organy skarbowe za standardową umowę. W związku z tym powstawał min. problem z wykupem przedmiotu leasingu po zakończeniu umowy, zdaniem organów jego cenę trzeba było ustalać w oparciu o jego wartość rynkową. Takie podejście fiskusa było bardzo niekorzystne finansowo i podatkowo dla obu stron umowy, szczególnie w kontekście obecnej sytuacji gospodarczej. Wydając interpretację ogólną z dnia 15 lutego 2021 r. Minister Finansów, potwierdził pogląd wyrażony wcześniej przez NSA i uznał praktykę organów za błędną. Minister stwierdził, że modyfikacje umowy leasingu, takie jak zmiany harmonogramu jej spłaty jak również cesja umowy nie skutkują uznaniem tych czynności za nowe umowy, co oznacza że podatnicy mogą dokonywać zmian w swoich leasingach bez obaw o niekorzystne skutki podatkowe.

1.3.2

Zasady ustalania wysokości kosztów uzyskania przychodu przy zbyciu wierzytelności własnych w ramach umowy faktoringu - Interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 lutego 2021 r., sygn. DD5.8201.11.2020

Minister Finansów wskazał sposób ustalania kosztów faktoranta z tytułu zbycia wierzytelności w ramach umowy faktoringu. Umowa faktoringu to umowa nieznaną przepisom polskiego kodeksu cywilnego, zaliczana do umów nienazwanych. Umowę

faktoringu definiuje się jako umowę zawartą pomiędzy dwoma stronami (faktorem a faktorantem), zgodnie z którą faktorant przenosi na faktora wierzytelności powstałe w wyniku umowy sprzedaży towarów lub usług zawartej pomiędzy nim a jego klientami (dłużnikami). W ramach umowy faktoringu, faktor wykonuje co najmniej dwie z czterech poniższych usług do których zalicza się: finansowanie faktoranta, prowadzenie rozliczeń związanych z wierzytelnościami, inkaso wierzytelności, przejęcie ryzyka niewypłacalności dłużnika. Kwestia rozstrzygnięta przez Ministra Finansów dotyczyła sposobu ustalania kosztów uzyskania przychodów przez faktoranta (przenoszącego wierzytelności) z tytułu umowy faktoringu. Wobec niejednolitej linii interpretacyjnej przyjmowanej przez organy skarbowe (włącznie z całkowitą odmową prawa do rozpoznania kosztów uzyskania przychodów) powstała potrzeba ujednoczenia sposobu ustalania kosztów przy zbyciu wierzytelności w ramach umowy faktoringu. Minister rozpoczął od potwierdzenia wyrażanego przez organy skarbowe poglądu, że odpłatne zbycie przez faktoranta (podatnika podatku dochodowego) wierzytelności wynikającej z dokonanej wcześniej przez takiego podatnika na rzecz podmiotu trzeciego (dłużnika) sprzedaży towarów lub usług, stanowi odrębną od wskazanej sprzedaży towarów lub usług operację gospodarczą, wywołującą po stronie faktoranta (zbywcy wierzytelności) skutki w podatku dochodowym (w postaci wystąpienia przychodu oraz kosztów uzyskania przychodu). Minister wyjaśnił również jak rozumieć należący do katalogu wyłączeń i budzący wątpliwości interpretacyjne art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy o CIT. Minister wskazał, że wyłączenie wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy o CIT nie stanowi o tym, co jest kosztem podatkowym, ale koryguje zasadę ogólną poprzez określenie co nie może być uwzględnione w kosztach uzyskania przychodów. W związku z tym, przy zbyciu (cesji) wierzytelności na rzecz faktora podstawą ustalenia kosztów uzyskania przychodów faktoranta jest zasada ogólna wynikająca z art. 15 ust. 1 ustawy o CIT. Podsumowując Minister wskazał, że kosztem poniesionym faktoranta w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy o CIT będzie - co do zasady - nominalna wartość zbytej wierzytelności w ujęciu brutto (tj. z uwzględnioną w wartości wierzytelności kwotą podatku VAT).

2. Zmiany legislacyjne

2.1

Rozpoczęły się konsultacje do Slim VAT 2 - kolejnego projektu Ministerstwa Finansów dotyczącego uproszczenia przepisów ustawy o VAT.

Ministerstwo Finansów przekazało do prekonsultacji projekt zmiany przepisów ustawy o VAT. Zmiany mają na celu uproszczenie i ułatwienie przedsiębiorcom rozliczeń związanych z podatkiem od wartości dodanej. Ministerstwo wskazuje na 15 korzystnych z punktu widzenia podatnika zmian w przepisach. Do 3 lat ma zostać wydłużony termin na skorzystanie z ulgi na złe długi, tj. możliwości obniżenia podstawy opodatkowania w przypadku gdy kontrahent nie wywiąże się z obowiązku zapłaty należności za dostarczone mu przez podatnika towary lub świadczone usługi. Zmienia się również warunku do skorzystania z ulgi za złe długi. Zmiany te są pokłosiem orzeczenia TSUE z dnia 15 października 2020 r. (C 335/19), w którym unijny trybunał wskazał, że polskie przepisy dotyczące warunków skorzystania z ulgi za złe długi są zbyt restrykcyjne. W efekcie pakiet Slim VAT 2 znosi warunek posiadania przez niewypłacalnego kontrahenta statusu podatnika VAT. Projekt zakłada również min.: wydłużenie terminu na wystawienie faktury przed dostawą towaru/wykonaniem usługi/otrzymaniem zaliczki z 30 do 60 dni, wprowadzenie możliwości złożenia oświadczenia o rezygnacji ze zwolnienia od VAT dostawy budynku, budowli lub ich części i wyborze opodatkowania VAT bezpośrednio w akcie notarialnym, uproszczenie zasad odliczania podatku naliczonego z tytułu importu usług czy zniesienie ograniczeń w wystawianiu zbiorczych faktur korygujących.

2.2

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej będzie organem właściwym do interpretacji przepisów dotyczących opłaty cukrowej i opłaty od małych.

Na etapie prac senackich znajduje się obecnie ustawa określająca organ właściwy do interpretacji przepisów ustawy o zdrowiu publicznym oraz ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi czyli ustaw wprowadzających opłatę cukrową oraz opłatę od małych. Po wejściu w życie wspomnianych przepisów w styczniu 2021 r. ani Ministerstwo Finansów ani Ministerstwo Zdrowia nie uważały się za właściwe do ich interpretacji. Ministerstwo Finansów zastrzegło się tym, że środki zebrane z tych opłat przeznaczone zostaną na cele zdrowotne, natomiast Ministerstwo Zdrowia odpowiadało, że nie jest właściwym organem do interpretacji przepisów podatkowych. Zgodnie z uchwalonymi przez Sejm zmianami, organem właściwym do interpretacji przepisów obu ustaw w trybie art. 14b ordynacji podatkowej będzie Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej. Należy jednak podkreślić że standardowa procedura wydawania interpretacji indywidualnej będzie zmodyfikowana o możliwość zwrócenia się przez Dyrektora KIS do Ministra Zdrowia o zajęcie stanowiska w danej sprawie, co z kolei będzie skutkowało wydłużeniem okresu oczekiwania na interpretację przez podatnika. Warto w tym miejscu wspomnieć również, że 23 lutego 2021 r. Ministerstwo Zdrowia udzieliło odpowiedzi na pytanie Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorstw. Pytanie dotyczyło kwestii związanej z opłatą cukrową. Ministerstwo Zdrowia wskazało między innymi, że przez podlegające opłacie cukrowej wprowadzenie a rynek krajowy napojów należy również rozumieć wprowadzenie na rynek krajowy syropów (rozumianych jako smakowy środek spożywczy przeznaczony do ewentualnego rozcieńczenia z wodą lub wykorzystywany jako dodatek do napojów czy deserów). Odpowiedź rozwiązała jednak jedynie część wątpliwości przedsiębiorców, a wiele kwestii związanych z tą opłatą wciąż pozostaje niejasnych.

Jeżeli jesteście Państwo zainteresowani szczegółowymi informacjami w odniesieniu do wskazanego powyżej zakresu, uprzejmie prosimy o kontakt.

Łukasz Koc

Radca Prawny
Dział Prawa Podatkowego
e-mail: l.koc@siw.pl
tel.: 500 665 483

SADKOWSKI
I WSPÓLNICY